

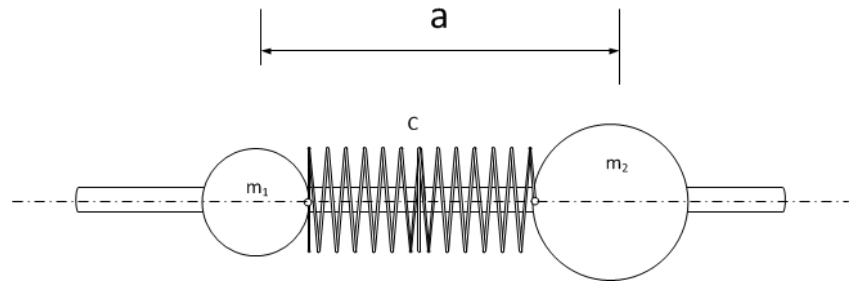
MECHANIKA ANALITYCZNA – LISTA ZADAŃ NR 4

DRGANIA O DWÓCH STOPNIACH SWOBODY

RÓWNANIA LAGRANGE’A (IIR)

1. Korzystając z równań Lagrange’a II rodzaju wyznaczyć równania różniczkowe ruchu układu mas (jak na rysunku) osadzonych suwliwie (bez tarcia) na poziomym pręcie. Masy połączone są sprężyną o sztywności c , a odległość między środkami mas przy nienapiętej sprężynie wynosi a . Wyznaczyć częstość rezonansową. Założyć zakres małych drgań ($\sin\varphi \approx \varphi$, $\cos\varphi \approx 1$) i przyjąć, że w chwili $t=0$ wartości współrzędnych (oś x skierowana wzdłuż osi pręta) miały wartości $x_1(0)=0$, $x'_1(0)=V_0$, $x_2(0)=a$, $x'_2(0)=0$. Dane do obliczeń numerycznych:

$m=2m_1=2m_2=0.8$ kg, $a=60$ cm, $c=40$ N/cm, $V_0=40$ cm/s

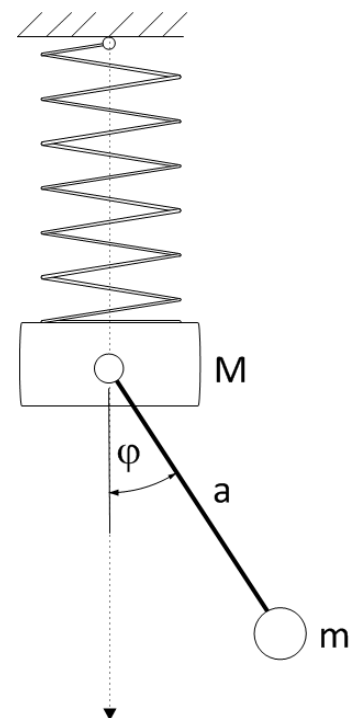

2. Zbadać drgania (równania ruchu oraz częstości drgań swobodnych) wagonu kolejowego w jego środkowej płaszczyźnie pionowej, jeżeli ciężar nadwozia wynosi Q . Odległość środka ciężkości od pionowych płaszczyzn przechodzących przez osie wagonów wynosi a . Promień bezwładności względem centralnej osi (równoległej do osi wagonu) wynosi ρ , a stałe resorów są jednakowe dla obu osi i wnoszą c (N/m).

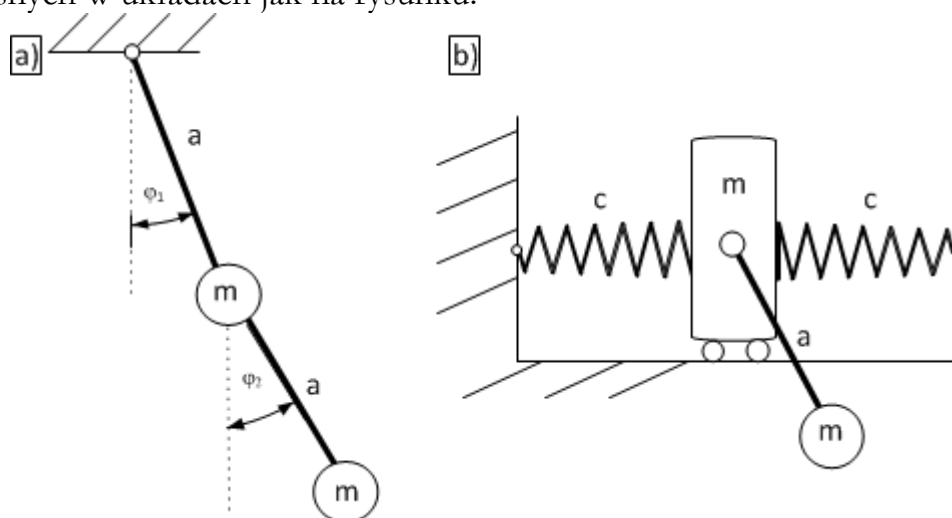

3. Rozwiązać zadanie numer 2 uwzględniając przypadek, gdy nadwozie jest amortyzowane tłumikiem wiskotycznym o stałej tłumienia α zamocowanym na środku przedniej osi, a w środku tylnej belki przyłożono siłę sinusoidalnie zmienną w czasie: $F(t)=A\sin(\omega t)$ [N].

4. Wahadło matematyczne (o długości a) zostało podwieszane do masy M zawieszanej na sprężynie o sztywności c . Wyznacz równanie różniczkowe masy m oraz określ częstości drgań swobodnych układu w płaszczyźnie pionowej.

5. Korzystając z równań Lagrange'a II rodzaju wyznacz równania ruchu i określ częstotści drgań własnych w układach jak na rysunku:

Do obliczeń numerycznych przyjmij następujące dane:
 $a=60 \text{ cm}$, $c=45 \text{ N/m}$, $m=0.8 \text{ kg}$

Dodatek do niniejszej listy zadań:

Równania Lagrange'a II rodzaju dla układów holonomicznych o idealnych więzach stacjonarnych mają postać ogólną:

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial Ek}{\partial \dot{\varphi}_i} \right) - \frac{\partial (Ek)}{\partial \varphi_i} = Q_i - R_i \quad (1)$$

Gdzie: E_k - energia kinetyczna, potencjalna układu,
 J_i - i-ta współrzędna uogólniona
 Q_i - siła uogólniona związana z i-tą współrzędną uogólnioną
 R_i - uogólniona siła oporu związana z i-tą współrzędną uogólnioną
 $i \dots n$ - liczba współrzędnych uogólnionych (stopni swobody)

Siłę uogólnioną Q_i można bezpośrednio wyznaczyć z równania sumy iloczynów wariacji współrzędnych uogólnionych:

$$\delta L = \sum_{i=1}^n Q_i \varphi_i \quad (2)$$

W przypadku układów niedyssypatywnych, zachowawczych, holonomicznych o więzach stacjonarnych (idealnych) oraz przy braku sił zewnętrznych równania Lagrange'a II rodzaju można ująć następująco (najczęściej z tym mamy do czynienia w zadaniach z tej listy):

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}_i} \right) - \frac{\partial L}{\partial \varphi_i} = 0$$

Gdzie: L (funkcja Lagrange'a) = $E_k - E_p$

Prowadzący:
Grzegorz Lesiuk
(Grzegorz.Lesiuk@pwr.wroc.pl)